

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑ...

Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 50
Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 20

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16 — ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΝΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

λύθης εἰς καλύβην, ὅπως μεταδίδῃ τὰς γνώμας καὶ τὰς ἰδέας αὐτοῦ, ἐνῷ ἡ ἐφημερίς ἀνα ἐκάστην πρωΐαν καὶ ἐσπέραν εἰσδύει καὶ εἰς τὴν τελευταίαν καλύβην τοῦ χωρικοῦ ἀνακαλύπτουσα τὸν ἀναγνώστην καὶ φωτίζουσα αὐτὸν ἐκόντα ἢ ἄκοντα. Ἀπὸ τῶν ἀληθειῶν τούτων δὲν δυνάμεθα ν' ἀπομακρυνθῶμεν. Καὶ δι' αὐτὸ ἡτο καὶρός νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὸ δημιουργηθὲν ἐκ παρεξηγήσεων χάος μεταξὺ Βουλῆς καὶ Τύπου.

Η ΚΑΘΑΙΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Ὁ μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Ἀγαθάγγελος
Ὁ ἀναλαβὼν νὰ μεσολαβήσῃ μεταξὺ τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ καὶ ἐκείνων, ἐξ ὧν ἐξαγτάται ἡ ἐπικύρωσις τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἤτοι τοῦ Μεγάλου Βεγγέριου καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ προσβεβητοῦ τῆς Ρωσσίας κ. Ζηνοβίου.

ΣΤΗΛΗ ΠΕΡΙ ΦΟΥΡΝΟΥ

ΤΟ ΚΑΘΟΛΙΚΟΝ,
ΤΟ ΦΕΤΙΧΙΕ
ΚΑΡΒΕΛΙΑ ΩΣ ΕΙΔΟΣ ΑΡΘΡΑ

[Ὅταν προχθὲς ἐποικίλλομεν μὲ ἕν ἐρωτηματικὸν τὴν περὶ Φούρνου συνέχευαν καὶ τέλος, δὲν εἰχομεν ἄδικον. Ἀνοίγομεν λοιπὸν εἰδικὴν περὶ Στρατιωτικοῦ Φούρνου στήλην, εἰς τὴν ὅποιον παραθέτομεν σημερον δύο ἄρθρα σχετικὰ τοῦ σεβαστοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Ζησίου, καὶ τοῦ ἐφόρου τῶν Μεσαιωνικῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Α. Ἀδαμαντίου. Ἰδοὺ αὐτὰ.]

ἡτο πρὸ τῆς τουρκοκρατίας καθολικὸν, ἡ Μητρόπολις, εἶπε πρῶτος—χωρὶς νὰ ἔχη τὴν ἀξίωσιν ὅτι εὗρε τὴν μπαρούτην—.

Ὁ ταπεινὸς θεράπων σας
Κ. Γ. ΖΗΣΙΟΥ

ΤΟ ΤΖΑΜΙ ΤΟΥ ΠΑΖΑΡΙΟΥ

[Βυζαντινὴ καὶ Τουρκικὴ Ἀρχιτεκτονικὴ]

Κύριε Συντάκτα,

Εἰς τὴν ἱστοριοφιλολογικὴν ἔριδα περὶ τοῦ τζαμίου τοῦ Παζαρίου μεταξὺ τοῦ κ. Δ. Καμπούρογλου καὶ Κ. Ζησίου μ' ἐξέπληξεν ἡ ἀρχαιολογικὴ δῆθεν ἐπέμβασις τοῦ κ. Κ. Κωνσταντοπούλου.

Ἐκάτερος τῶν συζητούντων ἀμύνεται ὑπὲρ τῶν ἰδίων κόπων, καὶ ὁ κ. Δ. Καμπούρογλος, μὲ ὅλον τὸ δικαίον, ἔρχεται νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ πράγματος, αὐτὸς, ὁ ὁποῖος μὲ σημειώματα καὶ εἰκόνας καὶ διαγράμματα καὶ παραδόσεις ἀπὸ τόσα ἤδη ἔτη ἐργαζόμενος ἐξηρέυνησε τὰ μυστήρια τῶν Ἀθηνῶν τῆς Τουρκοκρατίας.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου, μ' ἐκπλήττει, διότι ἔρχεται νὰ φέρῃ ἄλλας παρὰ τὰς συζητούμενας μαρτυρίας.

Ὅχι, διότι ἠθέλησε νὰ εὗρῃ μαρτυρίαν περισσότερον ἀξιόχρεων τῶν παλαιῶν περιηγητῶν καὶ τοῦ Spon—βεβαίως ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐρευνα παλαιῶν κτιρίων ἀποτελεῖ τὸ ἀληθὲς τεκμήριον,—ἀλλὰ διότι εὗρε μαρτυρίαν ἐκεῖ ὅπου οὐδεμία μαρτυρία ὑπάρχει.

Καὶ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τῶν βάσεων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐρεύνης τῶν Βυζαντινῶν μνημείων, καὶ ἐπειδὴ δὲν πρέπει νὰ διαδίδωνται τοιοῦτου εἶδους αἰθεντικαὶ ἀποφάνσεις,—θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ρίψω μίαν ματιὰν εἰς τὸν τρούλλον τοῦ τζαμίου.

Ἡ τοιχοδομία, λέγει ὁ κ. Κωνσταντοπούλος, τοῦ τρούλλου, συνιστάμενη ἐκ Περσικῶν παρῶν λίθων καὶ παρανεθέντων πλίνθων δεικνύει ὅτι ὁ ναὸς εἶνε χριστιανικός.

Αὐτὸ δὲν δεικνύει τίποτε. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ζητήματος ἐὰν τὸ τζαμί εἶνε ἢ δὲν εἶνε χριστιανικός ναὸς, ἡ διὰ παρῶνων λίθων καὶ πλίνθων τοιχοδομία δὲν εἶνε καθόλου ἐνδείξις ἀσφαλῆς, ὅτι ἐν κτίριον εἶνε βυζαντινόν.

Ἡ Τουρκικὴ ἀρχιτεκτονικὴ καὶ τοιχοδομία δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ βυζαντινὴ. Τὰ τουρκικὰ τζαμιά, μάλιστα τῶν πρώτων χρόνων τῆς κατακτήσεως, εἶνε ἐκτισμένα μὲ τέχνην γνησίως βυζαντινὴν, καὶ ἀπὸ τεχνίτας βυζαντινοῦς. Ἀπὸ τὸν ἀρχιτέκτονα ἕως τὸν τελευταῖον κτίστην ὅλοι ἦσαν Ἕλληνες.

✱

Οἱ Τούρκοι οἱ ὁποῖοι ἀνῆλθον ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δὲν εἶχον καιρὸν ν' ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν. Καὶ ὅταν ὁ Μωῦσεθ δὲν ἐχρησιμοποίησε τοὺς χριστιανικοὺς ναοὺς, ἀλλὰ ἠθέλησε νὰ κτίσῃ ἰδικούς του, τοὺς ἐκτίσε συμφῶνως μὲ τὰ λαμπρὰ πρότυπα, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐνώπιόν του. Ὅλα σχεδὸν τὰ τεμένη τοῦ καιροῦ ἐκείνου εἶνε ἀπλᾶ παραλλαγὰ τῆς Ἀγίας Σοφίας. Κύτταξε τὸ τζαμί τοῦ Σουλτᾶν Ἀνιτ (1610) εἰς τὸ "Ατ-Μεϊντάν, εἰς τὸν

ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Εἰς τὴν ΑΛΤΙΝ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΣΠ. ΠΑΓΑΝΕΛΗ

[Παρεδόθησαν καὶ εἰς τὰ ἐν Ἀθῆναις Βιβλιοπωλεῖα τὰ ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ ἐκτυπωθέντα ἀντίτυπα τοῦ τελευταίου βιβλίου τοῦ κ. Σ. Παγανέλη «ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως εἰς τὴν Ἀλτιν». Θέλοντες νὰ δώσωμεν μικρὰν εἰκόνα τοῦ καλλιλογικωτάτου τούτου καὶ ἀληθῶς ἐμπνευσμένου ἔργου, παραθέτομεν τὴν ἀκόλουθον περικοπήν].

ΕΣΠΕΡΑΣ

....Ὁ ἄνεμος λυγίζει τὸν εὐκαμπτον τῆς ὀφνης κορμόν. Ὀλισθαίνει εἰς τὰ ἐρυθρὰ ἄνθη τῆς, ἀποστάζει τὸ ἄρωμά των, σκορπίζει αὐτὸ εἰς τὴν φύσιν, μεθύει τὴν αἰσθησιν, ἀναεωρᾷ τὴν ὑπέρστασιν μου πᾶσαν, πάσχουσαν εἰς τὴν ὥραν ἐκείνην, εἰς τοῦ ἀνέμου τὸν ἥχον, εἰς τοῦ ποταμοῦ τὸν φλοῖσδον, εἰς τῆς δάφνης τὴν θέαν καὶ τὸ γλυκὺ ἄρωμα, καὶ ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ ἄρωμα καὶ τὴν πνευματικὴν θέαν συνόλου ἐξαισίου, πυργουμένου ἐμπρὸς μου καὶ παραλεύοντος διὰ τῆς παρελάσεως τοῦ αἰωνίου χρόνου.

Ἡμῖν μόνος εἰς τὸ πεδῖον, βηματίζων κατὰ μῆκος τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Ἀλφειοῦ, εἰς τὴν μελαγχολικὴν ὥραν ἐκείνην τῆς ἐσχάτης πάλης τοῦ φωτὸς πρὸς τὸ σκοτὸς, ὅτε σκιοῦται ὁ ὀρίζων, ταλαντεύεται ἡ ἀμφιλύκη εἰς τὴν Δύσιν, καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἀποσθέννυται ἡρέμα τὸ ἀσθενέστατον λυκόφως. Θεωρῶ εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς κοιλάδος καὶ εἰς τὴν ἔκτασιν τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ ἐνεστώτος. Ἀναμειτῶ, συγκρίνω, ἀναπαριστῶ. Καὶ ἡ καρδιά ἀποπνίγεται εἰς συγκίνησιν.

Εἰσέτι εἰς τὴν ἀγκάλῃν τῆς ποτινίας νυκτὸς δὲν ἀπεκρύβη τὸ θελκτικὸν αὐτοφυσικὸν σκηνογράφημα. Εἰς τὸ ἀφαστὸς τοῦ ποταμοῦ διακρίνω εἰσέτι πρασίνοισι νησίαις. Μικρὸς αὐτοσχέδιος καταρράκτης μορφοῦται ἐδῶ στροβιλιζέται, ἀφρίζει, βομβεῖ ἡχηρότερον, καὶ περιστροφικῶς κυλινδουμένος, καταχέεται πάλιν ἀροσεικτικῶς εἰς τὴν εὐρείαν κοίτην τοῦ ποταμοῦ. Φῶς λιπόθυμον λικνίζεται ἀκόμη εἰς τὴν φύσιν. Ἀκούεται ὁ ἦχος κωδῶνων ποιμανίου προβάλλει ἀσθενὲς τι φῶς εἰς τὴν νυκτιερὰν ἔκτασιν τῆς γῆς, καὶ εἰς τὸν θόλον τοῦ οὐρανοῦ ἐμφανίζονται τὰ πρῶτα ἄστρα. Ὁ ἄνεμος στεναίνει πάντοτε. Ὡ! ποῖα ἡ γλῶσσα αὐτῇ! Ποῖα τῶν στοιχείων ἡ λαλιά εἰς ὥραν τοιαύτην καὶ εἰς τόπον τοιοῦτον.

Ὅριστικῶς τώρα διαφεγγῆς ἐσπέρα ἐκτείνεται εἰς τὴν κοιλάδα.

Ὁ γρόλλος ἄρχεται ὑποτριβῶν. Ἀκούεται ὀλακὴ κυνὸς σθέννυται, καὶ αἰφνης θροεῖ αἰφνιδίᾳ πτητῆσις πτηνοῦ, κρυπτομένου εἰς τοὺς θάμνους, καὶ ὅπερ ἐπτόησε τῶν βημάτων μου ὁ ἦχος.

Μήτηρ φύσις ἐυεργέτρια, ὥραια ἀδαπανήτως, ἀνεξαντλήτως ἀγαθὴ. Δέξαι τὴν εὐλαβὴ λατρείαν σταθεροῦ λατρευτοῦ σου, προσευχομένου εἰς τὸν ὑπαίθρον ἀχειροποιήτον ναόν σου, καὶ τὰ μυστήριά σου ἀναμειτροῦντος εἰς τὸ μυστήριον αὐτὸ τῆς νυκτὸς τῆς ἐσπέρης καὶ τῆς αἰωπτικῆς τῆς...

ύδης εἰς καλύβην, ὅπως μεταδίδῃ τὰς γνώμας καὶ τὰς ἰδέας αὐτοῦ, ἐνῶ ἡ ἐφημερίς ἀνά ἐκάστην πρωΐαν καὶ ἐσπέραν εἰσδύει καὶ εἰς τὴν τελευταίαν καλύβην τοῦ χωρικοῦ ἀνακαλύπτουσα τὸν ἀναγνώστην καὶ φωτίζουσα αὐτὸν κόντα ἢ ἄκοντα. Ἀπὸ τῶν ἀληθειῶν τούτων ἐν δυνάμεθα ν' ἀπομακρυνθῶμεν. Καὶ δι' αὐτὸ το καιρὸς νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὸ δημιουργηθὲν κ. παρεξηγήσεων χάος μεταξύ Βουλῆς καὶ Ὑποῦ.

Η ΚΑΘΑΙΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Ο μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Ἀγαθάγγελος ὁ ἀναλαβὼν νὰ μεσολαβήσῃ μεταξύ τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ καὶ ἐκείνων, ἐξ ὧν ἐξαργαῖται ἡ ἐπικύρωσις τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἤτοι τοῦ Μεγάλου Βεῦρου καὶ ἀτυχῶς τοῦ προσβεβητοῦ τῆς Ρωσσίας κ. Ζηνόβιεφ.

ΣΤΗΛΗ ΠΕΡΙ ΦΟΥΡΝΟΥ ΤΟ ΚΑΘΟΛΙΚΟΝ, ΤΟ ΦΕΤΙΧΙΕ ΚΑΡΒΕΛΙΑ ΩΣ ΕΙΔΟΣ ΑΡΘΡΑ

[Ὅταν προχθὲς ἐποικίλλομεν μὲ ἐν ἐρωτηματικὸν τὴν περὶ Φούρνου συνέχειαν καὶ τέλος, δὲν εἶχομεν ἄδικον. Ἀνοίγομεν λοιπὸν εἰδικὴν περὶ Στρατιωτικοῦ Φούρνου στήλην, εἰς τὴν ὁποίαν παραθέτομεν σήμερον δύο ἄρθρα σχετικὰ τοῦ σεβαστοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Ζησίου, καὶ τοῦ ἐφόρου τῶν Μεσαιωνικῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Α. Ἀδαμαντίου. Ἰδοὺ αὐτά.]

Ἡ παροιμία λέγει «ὅποιος δὲν μιλάει τὸν θάπτουν ζωντανόν». Τοιοῦτου ζωντανοῦ ταφέντος παράδειγμα ἔχετε τὸν ὑποσημειούμενον. Κάποιος ἐκ Σπάρτης ἔγραψεν εἰς τοὺς «Καιροὺς» περὶ Μυστρά ἔχων τὴν ἰδικήν μου πραγματείαν (Σύμμικτα 1892) μόνην πηγὴν, ἐξ ἧς αὐτολεξεῖ πάμπολλα ἐλάμβανεν, οὐδαμῶς δὲ ἀναφέρων ὁ γενναῖος τοῦτο. Τῷ α' ἔτει τῆς ἐκδόσεώς του τὸ περιοδικὸν «Ἑστία» ἔλαβεν ὅσα εἶχον δημοσιεύσῃ ἐν τῷ περιοδικῷ «Βύρωνι» διὰ τὰ Δωδεκαήμερα κατὰ λέξιν καὶ τὰ ἐδημοσίευσεν ὡς ἔργον τῆς συντάξεως καὶ αὕτη γενναϊότητα. Ἄλλος γράφων περὶ Ναυπλίας ἔλαβεν τὰς ὑπ' ἐμοῦ δημοσιευθείσας (Σύμμικτα) ἐπιγραφὰς πανομοιότυπας καὶ ἐδημοσίευσεν μὲ ὅλα τῆς ἀντιγραφῆς τὰ σφάλματα. Ἀνδρες πάλιν πολλοὶ περὶ τὰλλα, ἀλλὰ στερούμενοι δεξιότητος περὶ τὸ ἀναγινώσκειν τῶν χριστιανικῶν ἐπιγραφῶν μὲ παρεκάλεσαν καὶ ἐγὼ ἀναρχιχηθεῖς ἐπὶ κλιμακῶν ἀνέγνων, ὑπηγόρευσα καὶ

ἤτο πρὸ τῆς τουρκοκρατίας καθολικόν, ἡ Μητρόπολις, εἶπε πρῶτος—χωρὶς νὰ ἔχη τὴν ἀξίωσιν ὅτι εὗρε τὴν μαρτυρίαν—.

Ὁ ταπεινὸς θεράπων σας
Κ. Γ. ΖΗΣΙΟΥ

ΤΟ ΤΖΑΜΙ ΤΟΥ ΠΑΖΑΡΙΟΥ

[Βυζαντινὴ καὶ Τουρκικὴ Ἀρχιτεκτονικὴ]

Κύριε Συντάκτα,

Εἰς τὴν ἱστοριοφιλολογικὴν ἔριδα περὶ τοῦ τζαμίου τοῦ Παζαρίου μεταξύ τοῦ κ. Δ. Καμπούρογλου καὶ Κ. Ζησίου μ' ἐξέπληξεν ἡ ἀρχαιολογικὴ δῆθεν ἐπέμβασις τοῦ κ. Κ. Κωνσταντοπούλου.

Ἐκάτερος τῶν συζητούντων ἀμύνεται ὑπὲρ τῶν ἰδίων κόπων, καὶ ὁ κ. Δ. Καμπούρογλος, μὲ ὅλον τὸ δικαίον, ἐργεῖται νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ πράγματος, αὐτὸς, ὁ ὁποῖος μὲ σημειώματα καὶ εἰκόνας καὶ διαγράμματα καὶ παραδόσεις ἀπὸ τόσα ἤδη ἔτη ἐργαζόμενος ἐξηρεύνει τὰ μυστήρια τῶν Ἀθηνῶν τῆς Τουρκοκρατίας.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου, μ' ἐκπλήττει, διότι ἐργεῖται νὰ φέρῃ ἄλλας παρὰ τὰς συζητούμενας μαρτυρίας.

Ὅχι, διότι ἠθέλησε νὰ εὕρῃ μαρτυρίαν περισσότερον ἀξιόγραφον τῶν παλαιῶν περιηγητῶν καὶ τοῦ Spon—βεβαίως ἡ ἀρχαιολογικὴ ἔρευνα παλαιοῦ κτιρίου ἀποτελεῖ τὸ ἀληθὲς τεκμήριον, ἀλλὰ διότι εὗρε μαρτυρίαν ἐκεῖ ὅπου οὐδεμία μαρτυρία ὑπάρχει.

Καὶ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τῶν βάσεων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐρευνῆς τῶν Βυζαντινῶν μνημείων, καὶ ἐπειδὴ δὲν πρέπει νὰ διαδίδωνται τοιοῦτου εἶδους αὐθεντικαὶ ἀποφάνσεις,—θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ρίψω μίαν ματιὰν εἰς τὸν τροῦλλον τοῦ τζαμίου.

Ἡ τοιχοδομία, λέγει ὁ κ. Κωνσταντόπουλος, τοῦ τροῦλλου, συνισταμένη ἐκ Πειραικῶν πωρίων λίθων καὶ παρενθέτων πλίνθων δεικνύει ὅτι ὁ ναὸς εἶνε χριστιανικός.

Αὐτὸ δὲν δεικνύει τίποτε. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ζητήματος ἐὰν τὸ τζαμί εἶνε ἢ δὲν εἶνε χριστιανικός ναὸς, ἡ διὰ πωρίων λίθων καὶ πλίνθων τοιχοδομία δὲν εἶνε καθόλου ἐνδείξις ἀσφαλῆς, ὅτι ἐν κτίριον εἶνε βυζαντινόν.

Ἡ Τουρκικὴ ἀρχιτεκτονικὴ καὶ τοιχοδομία δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ βυζαντινὴ. Τὰ τουρκικὰ τζαμιά, μάλιστα τῶν πρώτων χρόνων τῆς κατακτήσεως, εἶνε ἐκτισμένα μὲ τέχνην γνησίως βυζαντινὴν, καὶ ἀπὸ τεχνίτας βυζαντινοῦς. Ἀπὸ τὸν ἀρχιτέκτονα ἕως τὸν τελευταῖον κτίστην ὅλοι ἦσαν Ἕλληνες.

✱

Οἱ Τούρκοι οἱ ὁποῖοι ἀνῆλθον ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δὲν εἶχον καιρὸν ν' ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν. Καὶ ὅταν ὁ Μωάμεθ δὲν ἐχρησιμοποίησε τοὺς χριστιανικοὺς ναοὺς, ἀλλὰ ἠθέλησε νὰ κτίσῃ ἰδικούς του, τοὺς ἔκτισε συμφώνως μὲ τὰ λαμπρὰ πρότυπα, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐνώπιόν του. Ὅλα σχεδὸν τὰ τεμένη τοῦ καιροῦ ἐκείνου εἶνε ἀπλᾶ παραλλαγὰι τῆς Ἀγίας Σοφίας. Κύτταξέ τὸ τζαμί τοῦ Σουλτάν Ἀχμέτ (1610) εἰς τὸ Ἀτ-Μεϊντάν, εἰς τὸν Ἱππόδρομον. Καὶ μάλιστα τὸ Σουλτάν-Μεχμέτ Τζαμί, τὸ τέμενος τοῦ κατακτητοῦ (1463), Ἕλληνας ἀρχιτέκτονες τὸ ἔκτισαν, ὁ Χριστόδουλος, τὸν ὁποῖον ὁ Κατακτητὴς εὐχαρίστησε ἀντὶ τῆς πλουσιᾶς δωρήσας εἰς αὐτὸν μίαν ὁλόκληρον δόδον. Εἰς ἐκ τῶν τούρμων τοῦ περιβόλου τοῦ τεμένου τούτου εἶνε γνήσιον βυζαντινὸν κτίριον. Παλαιαὶ δὲ τουρκικαὶ οἰκίαι τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς καὶ τὰ βυζαντινὰ οἰκήματα τοῦ Μυστρά, εἶνε τὰ κάλλιστα δείγματα τῆς ἀστικῆς Βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

Ἀς ὑπάγῃ ὁ κ. Κωνσταντόπουλος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν νὰ ἴδῃ τὰ τουρκικὰ τζαμιά. Ἀς ὑπάγῃ καὶ εἰς τὸν Μυστράν νὰ ἴδῃ, παραπλεύρως τῶν Βυζαντινῶν, τὰ τουρκικὰ κτίρια. Ἀλλ' ἐὰν εἶνε μακρὰν ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ ὁ Μυστράς, ἡμπορεῖ τουλάχιστον νὰ κάμῃ ἓνα περίπατον ἕως τὴν συνοικίαν τῶν τζαμιῶν.

Εἰς τὸν Μενδρέσεν θὰ ἴδῃ τοὺς ἰδίους πωρίους λίθους, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον λαβεμένους καὶ μὲ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΤΙΝ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΣΠ. ΠΑΓΑΝΕΛΗ

[Παρεδόθησαν καὶ εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις Βιβλιοπωλεῖα τὰ ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ ἐκτυπωθέντα ἀντίτυπα τοῦ τελευταίου βιβλίου τοῦ κ. Σ. Παγανέλη «ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως εἰς τὴν Ἀλτίν». Θέλοντες νὰ δώσωμεν μικρὰν εἰκόνα τοῦ καλλιλογικωτάτου τούτου καὶ ἀληθῶς ἐμπνευσμένου ἔργου, παραθέτομεν τὴν ἀκόλουθον περιεκτικὴν].

ΕΣΠΕΡΑΣ

....Ὁ ἄνεμος λυγίζει τὸν εὐκαμπτον τῆς σάφνης κορμόν. Ὀλισθαίνει εἰς τὰ ἐρυθρὰ ἄνθη τῆς, ἀποστάζει τὸ ἄρωμά των, σκορπίζει αὐτὸ εἰς τὴν φύσιν, μεθεῖν τὴν αἰσθησιν, ἀνατράσσει τὴν ὑπὸ σπασίν μου πᾶσαν, πᾶσχουσιν εἰς τὴν ὥραν ἐκείνην, εἰς τοῦ ἀνέμου τὸν ἦχον, εἰς τοῦ ποταμοῦ τὸν φλοίσβον, εἰς τῆς δάφνης τὴν θέαν καὶ τὸ γλυκὺ ἄρωμα, καὶ ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ ἄρωμα καὶ τὴν πνευματικὴν θέαν συνόλου ἐξαισίου, πυργουμένου ἐμπρός μου καὶ παραλαύνοντος διὰ τῆς παρελάσεως τοῦ αἰωνίου χρόνου.

Ἦμην μόνος εἰς τὸ πεδῖον, βηματίζων κατὰ μῆκος τῆς δεξιᾶς ὁδοῦ τοῦ Ἀλφειοῦ, εἰς τὴν μελαγχολικὴν ὥραν ἐκείνην τῆς ἐσχάτης πάλης τοῦ φωτὸς πρὸς τὸ σκότος, ὅτε σκιοῦται ὁ ὅριζων, ταλαντεύεται ἡ ἀμφιλύχνη εἰς τὴν Δύσιν, καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἀποσβέννεται ἡρέμα τὸ ἀσθενέστατον λυκόφως. Θεωρῶ εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς κοιλάδος καὶ εἰς τὴν ἔκτασιν τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ ἐνεστώτος. Ἀναμειβῶ, συγχρῖνω, ἀναπαριστῶ. Καὶ ἡ καρδία ἀποπνίγεται εἰς συγκίνησιν.

Εἰσέτι εἰς τὴν ἀγκάλῃν τῆς ποτινίας νυκτὸς δὲν ἀπεκρύβη τὸ θελκτικὸν αὐτοῦ φυσικὸν σκηνογράφημα. Εἰς τὸ ἀφσπῶς τοῦ ποταμοῦ διακρίνω εἰσέτι πρασίνοισι νησίδια. Μικρὸς αὐτοσχέδιος καταρράκτης μορφοῦται ἐδῶ στροβιλιζέται, ἀφρίζει, βομβεῖ ἡχηρότερον, καὶ περιστροφικῶς κυλινδούμενος, καταχέεται πάλιν ἀφροσκέπῃς εἰς τὴν εὐρείαν κοίτην τοῦ ποταμοῦ. Φῶς λιπόθυμον λικνίζεται ἀκόμη εἰς τὴν φύσιν. Ἀκούεται ὁ ἦχος κωδῶνων ποιμνίου· προβάλλει ἀσθενὲς τι φῶς εἰς τὴν νυκτιερὰν ἔκτασιν τῆς γῆς, καὶ εἰς τὸν ὅλον τοῦ οὐρανοῦ ἐμφανίζονται τὰ πρώτα ἄστρα. Ὁ ἄνεμος στενάζει πάντοτε. Ὡ! ποία ἡ γλῶσσα αὐτῇ! Ποία τῶν στοιχείων ἡ λαλιὰ εἰς ὥραν τοιαύτην καὶ εἰς τόπον τοιοῦτον.

Ὅριστικῶς τώρα διαφεγγῆς ἐσπέρα ἐκτείνεται εἰς τὴν κοιλάδα.

Ὁ γρύλλος ἄρχεται ὑποτρῖων. Ἀκούεται ὑλακὴ κυνός· σθέννεται, καὶ αἰφνης θροεῖ αἰφνιδίᾳ πτήσις πτηνῶν, κρυπτομένου εἰς τοὺς θάμνους, καὶ ὅπερ ἐπτόσηε τῶν βημάτων μου ὁ ἦχος.

Μήτηρ φύσις εὐεργέτρια, ὥραια ἀδαπανήτως, ἀνεξαντήτως ἀγαθὴ. Δέξαι τὴν εὐλαθεῖ λατρείαν σταθεροῦ λατρευτοῦ σου, προσευχομένου εἰς τὸν ὑπαίθριον ἀχειροποίητον ναόν σου, καὶ τὰ μυστήριά σου ἀναμετροῦντος εἰς τὸ μυστήριον αὐτὸ τῆς νυκτὸς, τῆς ἐρημίας καὶ τῆς σιωπῆς τῆς....

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΙ

[Ἀρθρον τοῦ κ. Κ. Μητσοπούλου]

Περὶ τὰ 800 καὶ πλέον χιλιόμετρα ἀπέχει ἡ Ἀττικὴ τοῦ τεκτονικοῦ ρήγματος, τοῦ πρὸ ἀμνημονευτῶν χρόνων ἀποσπάσαντος τὴν Σικελίαν τῆς Κιχάβριος καὶ ἀποτελέσαντος ἐν τῇ παρόδῳ τῶν αἰώνων θαλάσσιον στενὸν, τὸν πορθμὸν τῆς Μωσσηνῆς, μόλις 2 χιλιομέτρων πλάτος ἔχοντα, ἐκατέρωθεν τοῦ ὁποῖου κεύνται αἱ καταστραφεῖσαι πόλεις Ρήγιον καὶ Μεσσήνη.

Κάποιοι ἐκ Σπάρτης ἔγραψαν εἰς τοὺς «Καιροὺς» περὶ Μυστρά ἔχων τὴν ἰδικήν μου πραγματείαν (Σύμμικτα 1892) μὴ τὴν πηγὴν, ἐξ ἧς αὐτολεξεῖ πάμπολλα ἐλάμβανεν, οὐδαμῶς δὲ ἀναφέρων ὁ γενναῖος τοῦτο. Τῷ α' ἔτει τῆς ἐκδόσεώς τοι το περιοδικὸν «Ἐστία» ἔλαβεν ἑκατὸν δημοσιεύσθη ἐν τῷ περιοδικῷ «Βύρωνι» διὰ τὰ Δωδεκαήμερα κατὰ λέξιν καὶ τὰ ἐδημοσίευσεν ὡς ἔργον τῆς συντάξεως καὶ αὕτη γενναῖότητα. Ἄλλος γράφων περὶ Ναυπλίας ἔλαβεν τὰς ὑπ' ἐμοῦ δημοσιευθείσας (Σύμμικτα) ἐπιγραφὰς πανομοιότυπας καὶ ἐδημοσίευσεν μὲ ὅλα τῆς ἀντιγραφῆς τὰ σφάλματα. Ἄνδρες πάλιν σοφοὶ περὶ τὰς ἀλλὰ, ἀλλὰ στερούμενοι δεξιότητος περὶ τὸ ἀναγινώσκειν τῶν χριστιανικῶν ἐπιγραφῶν μὲ παρεκάλεσαν καὶ ἐγὼ ἀναρριχηθεὶς ἐπὶ κλιμάκων ἀνέγνων, ὑπηγόρευσα καὶ ἔγραψαν, καὶ μετ' ὀλίγον ἐδημοσίευσαν «εἰμεθα εὐτυχεῖς ὅτι ἡμεῖς πρῶτοι ἀναγνόντες κλπ.». Οὕτως ἐν τινι ἔργῳ ἀναφερομένῳ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐπτά ἐπιγραφὰι σφεοδαίοντα ἐδημοσίευσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐκδόントος ὡς ἰδιοὶ τοι πόνοι. ἐνῶ ἀνεγνώσθησαν ὑπ' ἐμοῦ.

κων χιλιομέτρων, ὁπλ. κατά τὴν τετραγ-
χιλιον. μείζονα τῆς ἐπιφανείας τῆς Ἀττικῆς
καὶ Βοιωτίας). Κατὰ τὸν κατακλυσμὸν τούτου
λέγεται, ὅτι ἐπνίγησαν κατὰ τὴν ἐκθεσιν
1,215,000 ἄνθρωποι, κατ' ἄλλους δὲ μόνον
100,000. Οἱ ἐπίλοιποι ἐσώθησαν ἀναβάντες εἰς
τὰ ὑψηλὰ δένδρα, ἅτινα φυτεύουσιν οἱ κάτοικοι
περὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν.

✱

Ἐκτὸς ὅμως τούτων καὶ πολλῶν ἄλλων
καταστροφῶν, ἔχουμεν καὶ τὸν μέγαν κατακλυ-
σμὸν τοῦ βαθυπέδου τῆς Μεσοποταμίας τοῦ
διαρρομένου ὑπὸ τῶν διδύμων ποταμῶν Εὐφρά-
του καὶ Τίγρητος.

Κατὰ τὰς ὑπὸ Ἀγγλῶν καὶ Γάλλων Ἀ-
σιανολόγων γενομένας ἐν Νινευῇ καὶ Βαβυ-
λῶνι ἀνασκαφὰς ἀνευρέθησαν καὶ πλείστα
Ἀσσυριακὰ συγγράμματα διὰ σφηνοειδῶν
γραμμάτων, ἐπὶ πλινθίνων πινακίδων γε-
γραμμένα (ἐπὶ Σαρδανάπαλλου ἢ Ἀσουρπα-
νιβάλ, 668-628 π.Χ.) Μεταξὺ τούτων εὐρέθη
καὶ τὸ ἔπος Ἰζδουβάρ ἢ Νεμροδ, ἐν ᾧ
περιγράφεται ὡς ἐπεισόδιον καὶ μέγας κατα-
κλυσμός, καταπνίξας τὴν Μεσοποταμίαν (βλ.
καὶ Καθολικὴν ἱστορίαν Π. Καρολίδου, τόμ.
Α' σελ. 135). Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο συντόμως
κατὰ τὸν Neuway (Erdheschichte Α' σελ.
293) ἔχει ὡς ἐξῆς.

«Ὁ Ἰζδουβάρ (Νιμροδ), ἀπολέσας τὸν
φίλον αὐτοῦ Ἐβαβὴν, μεταναστεύει πρὸς τὰς
ἐκβολὰς τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγρητος, ἔνθα
ἔζη βίον θάνατον, θεὸς γενόμενος, ὁ προπά-
τωρ αὐτοῦ Χασίς-Ἀδρά (Χασισάδρα ἢ Χα-
σιστάφα, κατὰ νεωτέραν ἀνάγνωσιν Σαμαρ-
Ναπιστίμ)» ἤλιψ ζωῆς), ὅστις διηγεῖται ὡς
ἔξῃς τὸν βίον του καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ Κατακλυ-
σμοῦ σωτηρίαν του. Οἱ μεγάλοι Θεοὶ ἀπεφά-
σισαν διὰ κατακλυσμῶν νὰ καταστρέψωσιν τὴν
ἀρχαίαν πόλιν Σουριππάκ, ἐκτισμένην παρὰ
τὰς τότε ἐκβολὰς τοῦ Εὐφράτου, αἵτινες ἔ-
κειντο μεσογειότερον. Ὁ Ἐα, ὁ Θεὸς τῆς
θαλάσσης, παραινέει τὸν Χασίς-Ἀδρά νὰ ναυ-
πηγήσῃ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς πλοῖον, εἰς τὸ ὁποῖον
νὰ μεταφέρῃ ἅπασαν τὴν περιουσίαν του, τρο-
φάς, τὴν οἰκογένειαν καὶ τὰ κτήνη του καὶ
θηρία ἄγρια. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἡρνήθη ὁ
Χασιστάρα, ἀκολουθῶν ὅμως ἐναυπήγησε τὸ
πλοῖον, καὶ ἀσφαλτώσας αὐτὸ ἐσώθεν καὶ ἔ-
ξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ, εἰσέγαγεν εἰς αὐτὸ τὰ
ὑπάρχοντά του, διάφορα ζῷα καὶ σῖτον καὶ
ἐπεβιβάσθη μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ οἰκείων
του εἰς αὐτό. Ἦδη ἐγείρεται λαίλαψ καὶ κα-
ταιγίς, ὕδωρ ἀνεξέωρμησεν ἐκ τῶν ἐγκατάων
τῆς γῆς, καὶ ὁ Θεὸς τῆς θαλάσσης ἐπιφέρει
τὸν κατακλυσμόν.

Σκότος ἐπεκάλυψε τὴν γῆν καὶ ἐπὶ ἑξ ἡμέ-
ρας καὶ ἑπτὰ νύκτας διήρκεσεν ἡ καταστροφή.
Τέλος ἐπαύσεν ἡ καταιγίς, ἐγένετο πάλιν εὐ-
δία καὶ τὰ ὕδατα ἀπῆλθον, τὸ πλοῖον ὅμως ἐ-
ξώκειλε παρὰ τοὺς πρόποδας τῶν τῶ βαθύπε-
δον τῆς Μεσοποταμίας περιβαλλόντων ὑψώμα-
των τῆς Νιζίρης, ἥτις ἦν τόπος κείμενος
νοτιοανατολικώτερον τῆς Νινευῆ. Ἀκολουθῶν
ὁ Χασίς-Ἀδρά ἐξαπέστειλε πτηνὰ, ὁ δὲ μέγας
Θεὸς Βέλ (Βῆλος) ὀρκίζεται νὰ μὴ φέρῃ πλέον
κατακλυσμόν, ἡ δὲ Θεὰ Ἰστάρ ἀνυψοῖ πρὸς
ἐνίσχυσιν τούτου τὸ μέγα τοῦ Ἀνιτόξον (τὸ
Οὐράνιον τόξον).

Ὁ Ed. Suess ἐν τῷ κλασσικῷ αὐτοῦ συγ-
γράμματι Das Antlitz der Erde δημοσιεύει
μετάφρασιν ὁλοκληροῦ τούτου τοῦ ἐπεισοδίου).
Ἐκ τῆς ὑπὸ γεωλογικὴν ἐποψιν ἀναλύσεως
τῆς διηγέσεως ταύτης ὁ Suess δίδει τὴν ἐξῆς
ἐξηγήσιν.

«Κατὰ τινὰ περίοδον συνεχῶν σεισμῶν ἐ-
πανείλημμένως τὸ ὕδωρ τοῦ Περσικοῦ κόλπου
ἐφώρμησε κατὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Κάτω Εὐ-

Αἰγίου, Πάτρας, Μεσσηνίας, Λακεδαίμωνος, Ζά-
κυνθος, Κεφαλληνία, Δευκλὸς καὶ Ἀργεῖον.
Θὰ τοὺς ἐνθυμηθῶμεν, διὰ πάλιν πάθω-
μεν ! !

Κ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ

24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Σελῆν 15 ἡμερῶν

Ἀν. ἡλ. ὥρ. 7 λ. 19—Δύσ. ὥρ. 4 λ. 52.

Εὐγενίας μάρτυρος

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ἀναβαίνουσα εἰς ὕψι δυσθεώ-
ρητα ἀλλὰ καὶ ἀδίκαιολόγητα ἡ τιμὴ ὧλων
τῶν τροφίμων εἰς τὰς Ἀθήνας. Καὶ ἡ διαφορὰ
γίνεται αἰσθητοτέρα τὰς ἡμέρας αὐτὰς ὅτε ὅ-
λοι οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἡναγκασμένοι ἐκ τῶν πε-
ριστάσεων νὰ κάμνωσι προμηθείας μεγαλειτέ-
ρας καὶ ποικιλωτέρας.

Κάμνομεν τὴν παρατήρησιν εἰδικῶς εἰς ἓν
εἶδος. Ἡ νωπὴ μυζήθρα τῆς Μανωλάδος ἕως
πέρυσιν ἀκόμῃ εἶχε μίαν δραχμὴν καὶ εἰκοσι-
λεπτά ἢ ὀκτ. Ἐχρειάσθη νὰ μεσολαβήσῃ ἔν-
τες διὰ νὰ διπλασιασθῇ ἀκριβῶς ἡ τιμὴ τῆς καὶ
τῷ ὄντι χθὲς ἔλητοῦντο εἰς τὴν Ἀγορὰν δύο
δραχμαὶ καὶ τεσσαράκοντα λεπτά δι' ἑκάστην
ὀκτ.

Τὶ ἐμεσολάβησε καὶ ἐπῆλθεν αὐτῇ ἡ τερα-
στία αὐξήσις εἶνε μυστήριον εἰς λύσιν τοῦ ὁ-
ποίου δὲν ἀποκειρώμεθα καὶ νὰ εἰσέλθωμεν.
Θὰ χρειάζεται ὠρισμένως κάποια ἐπέμβασις
καταχθονίων δυνάμεων, διότι ἄλλως δὲν εἶνε
δυνατὸν νὰ ἐνηνοθῇ πῶς τυρὸς παραγόμενος εἰς
τὸ κέντρον τῆς Ἑλλάδος κατορθῶναι νὰ ζητῇ
διπλάσιον ἀφ' ὅ,τι ἐξήτει πέρυσιν.

Ἐκτὸς ἂν ἡ ἐξηγήσις τοῦ φαινομένου εἶνε
ἀπλουστάτη. Ἐπειδὴ ὅλη ἡ περυσινὴ παρα-
γωγὴ ἐπωλήθη, ἐφέτος οἱ κατασκευασταὶ ἐκέ-
φθησαν ὅτι θὰ ἡγοράζετο ὁ τυρὸς τῶν καὶ εἰς
τὸ διπλάσιον.

Ἀνακτορικὰ

Τὴν 10 π. μ. χθὲς ἐδέχθη ὁ Βασιλεὺς εἰς
συνεργασίαν τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν
κ. Μπαλτατζῆν.

Ἐπίσης τὴν 11 π. μ. ἐδέχθη τὸν κυβερνή-
την τοῦ ἐν Πειραιεὶ ὁρμούντος ρωσσικοῦ «Χι-
βίνιετς» καὶ τὴν μεσημέριαν τὸν πρεσβευτὴν
τῆς Ἀμερικῆς κ. Πήρσον.

Ἡ μήτηρ τῆς Βασιλίσσης

Χθὲς εἰναι εἰδήσεις ἀνῆγγειλαν ὅτι ἡ μήτηρ
τῆς Βασιλίσσης Μεγάλῃ Δούκισσᾳ Ἀλεξάνδρᾳ
Κωνσταντινίδνᾳ ἀσθενεῖ.

Ἡ ἀκολουθία τῶν Χριστουγέννων

ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἐκανονίσθη-
σαν αἱ ὥραι τῆς ἀκολουθίας τῶν Χριστουγέν-
νων ὡς ἐξῆς : Ὁ ὁρθρος τῆς 25 Δεκεμβρίου
θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς 5ης πρωϊνῆς ὥρας καὶ θὰ
διαρκέσῃ μέχρι τῆς 6 1)2 π.μ. Ἀπὸ τῆς 6
1)2 π.μ. θ' ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία, μέλουσα νὰ
διαρκέσῃ μέχρι τῆς 8 π.μ. κατ' ἀνάστατον ὁ-
ρον. Ἡ δευτέρα λειτουργία θ' ἀρχίσῃ τὴν 8
1)4 π.μ. διὰ νὰ τελειώσῃ τῆς 9 1)2 π.μ.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀκολουθιῶν τοῦτο ἐρρυ-
θμίσθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ.

Ὁ Ἀνακτορικὸς χορὸς

Ἐγνώσθη χθὲς ἀσφαλῶς ὅτι ὁ εἰς ἐνδειξιν
πένθους διὰ τὴν Ἰταλικὴν καταστροφὴν ἀνα-
βληθεὶς ἀνακτορικὸς χορὸς τῆς 2 Ἰανουαρίου,

πραγματὰ καμνωσὶν περὶ τῶν
σθεῖσαν ἤδη ἐξαφάνισιν τῆς ξυλείας Τιν ἀπὸ
τῶν ἀποθηκῶν τοῦ Ναυστάθμου, ἐγνώσθη ἤδη
ὅτι καὶ τὰ ἐπιπλα τοῦ ὑγειονομείου ἔκαμαν
περὰ καὶ ἐξηφανίσθησαν.

Τὸ γεγονός κατηγγέλθη ὑπὸ τοῦ νέου ὑ-
γειονομοῦ Πειραιῶς πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσω-
τερικῶν ὑπουργὸν κ. Λεβίδην, ὅστις καὶ ἐχο-
ρήγησε πίστωσιν 1445 δραχ. πρὸς ἀγορὰν
νέων ἐπιπλων.

Τὸ ζήτημα τῶν ὑπονόμων

Τὸ ζήτημα τῶν ὑπονόμων φαίνεται ἐπὶ τέ-
λους ὅτι εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς λύσεως
χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Ἐθν. Τραπέζης.
Οὕτω ὁ ἀφικθείς αὐστριακὸς μηχανικὸς κ.
Κριστενάρει ἀνέλαβε τὴν μελέτην διὰ τὴν ἐγ-
κατάστασιν πλήρους δικτύου τῶν ὑπονόμων
Ἀθηνῶν, δεδομένου ὄντος ὅτι τὸ ζήτημα
τοῦτο εἶνε συναφὲς μὲ τὸ τῆς ὑδρεύσεως καὶ
δέον νὰ βαίνει παραλλήλως πρὸς αὐτό.

Αἱ τιμαὶ τῶν τροφίμων

Ἀπὸ χθὲς τὸ ἐσπέρας ἡ ἀγορὰ ἔλαβε τὴν
Χριστουγεννιάτικην ὄψιν τῆς. Ὅλα τὰ ἐν
αὐτῇ καὶ περίεξ αὐτῆς ὀπωροπωλεῖα κρεπω-
λεῖα, ἰχθυοπωλεῖα καὶ λοιπὰ καταστήματα
ἐμυρτοστολίσθησαν καὶ ἐπλουτίσθησαν συγχρό-
νως ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη τὰ ἀναγκαῖα πρὸς πλή-
ρωσιν κάθε στομάχου.

Τὰ διάφορα τρόφιμα ἐπωλοῦντο μὲ τὰς κά-
τωθι τιμὰς :

Κρέας βόειον 1,60—2 δρ., μοσχάρι 2,60,
ἀρνάκι τοῦ γάλακτος 3—3,60 τὴν ὀκτ.
πρόβειον μεγάλον 2,20—2,40, χοιρινὰ 2 δρ.
κασιτικά : 2,60.

Ψάρια : Διάφορα ἀπὸ 1—2 δρ., μπαρμπού-
νια 2—3 δρ. τὴν ὀκτ., μαρίδα 60 λ. ἡ ὀκτ.

Πουλερικά : Γάλοι τριῶν καὶ τεσσάρων ὀκτ.
δων ἀπὸ 6—12 δρ., ὄρνιθες ξενικά : ἑκάστη
2,50—3, ἐγχώρια μικρὰ 5, μεγάλα 6—7.

Λαχανικά : Σπανάκι 20—25, μπίζελιο
1,60, κουνιά 1,40, Ντομάτα φρέσκῃ 1 δραχ.
ἡ ὀκτ., ἀγκινάραι Ἀργούς ἑκάστη 25 λεπτά,
ντομάτα Κρήτης 1,30 Μαρούλια 15 λεπτά
ἑκαστον.

Ὀπωρικά : Μῆλα 60—1,20, Βέλου 1,40
Κερκύρας 1,30, πορτοκάλια Κερκύρας 10 λ.
ἑκαστον, Ἀρτίς 15, σῦκα Κύμης 60—80
καρύδια 1,10—1,30, κάστανα Κρήτης 60
ἀμύγδαλα εὐθραυστα Χίου 3,20, φουντούκι
1,80—2, ἀχλάδια Κυνουρίας 1, Πατρῶν 1,40
σταφίς Κορίνθου ξανθὴ δραχ. 1,20, ἡ ὀκτ.
μαύρη 1,10, κουρμάδες Τύνιδος 2,40 ἡ ὀκτ.
Ἀλεξανδρείας 1,40, Βαγδάτης 1,40. Σῦκα
Σμύρνης 2,40 τὸ κουτί, Καλαμών 40 ἡ τσο
πέλα, ἀχλάδια Μανιάτικα 1,20—2,40 κ.
εὐρωπαϊκὰ τοιαῦτα 2—3,60 ἡ ὀκτ.

Βούτυρα : Τρικάλων 5,60, ὁ ποιότητι
5,20, Κερκύρας 7,60—8, Χαλκίδος 6 δρ. ἡ ὀκτ.

Τυρὸς : Φέτα 3,20, Ὀλλανδικὸς 6, Μ.
νοῦρι 6, Ἀγρᾶν 5,20, κασέρι Τρικάλ.
4, Ἀδριανουπόλεως 4,80—5. Βίτεςρις
Ρεκφόρ 8. δρ. ἡ ὀκτ.

Ἑορταί

Σήμερον ἑορτὴν τῆς Μεγαλομάρτυρος Εὐ-
γενίας, ἑορτάζει ἡ δεσποινὶς Εὐγενία Ζωγράφου
διευθύντρια τῆς «Πανελληνίου Ἐπιθεωρήσεως»

Ἡ «Πρόοδος»

Προχθὲς τὴν πρωίαν ἡ βασιλόκαις Ἀλίκι
πεσοκέφθη τὴν ἐκθεσιν τῆς «Πρόοδος», ἡ
παρέμεινεν ἐπὶ δύο περίπου ὥρας περιεργι-
μένη τὰ διάφορα χειροτεχνήματα αὐτῆς.

Ἡ βασιλόκαις ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα εἰς
πρόεδρον τῆς «Πρόοδος» κ. Παπαδοπούλου